

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

"Beseda. Ped vysvdenm..."

Liczba stron oryginału

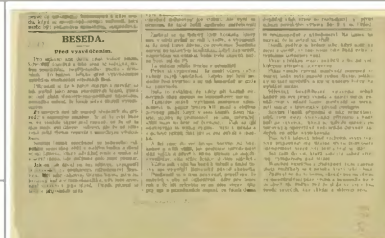
2

Liczba plików skanów

3

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

TR 033.060

Data wydania oryginału

Ok. 1911

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

KULTURA+

Digitalizacja

právě do spekulací o budoucnosti a jejím soudu, když se na ně valí potupa nejhorší, jaká může být občanstvu způsobena, suspendová-

BESEDA.

Před vysvědčením.

Pro někoho jest doba, jinak velice pěkná, kdy obilí dozrává a jeho zrna se nafukují, dobou neurčitěho, nepříjemného pocitu v útro-
bách. To bolívá břicho před vysvědčením mnohým studentům středních škol.

Připadají si, že k žatvě dozráli a netváří se tak pyšně jako zrna pšeničných klasů, která se dají zlatit sluncem pro potěšení básníků, nemajíce tušení, že jejich sláva skončí vymlá-
cením.

Za jasných dnů jde mnohý studentík do pří-
rody s nejasným pocitem, že až to zrní bude se ve stodole sypat pod ranami, on že už to sice bude mít dávno odbyto, ale že na něho čeká ještě třebas reperát s neurčitým výsled-
kem.

Sextán Daněk procházel se sobotního od-
půlne mezi lány obilí u malého lesíka a díval se na jalovec, který odvážně rostl u lesíka až u samé meze, kde začínalo pole zlaté pšenice.

Jak se tak díval na ten jalovec, vzpomněl si mimoděk na profesora náboženství Šem-
belu. Měl také takovou šiřatou hlavu, jako ja-
lovcový keř a v tom okamžiku, kdy toto srov-
nání vzniklo v jeho hlavě, Daněk přestal se
těšit z přírodních krás.

vým událostem. Ale nyní se ukazuje, že také čeští agrárníci potřebovali

Zadíval se na fialový květ koukolu, který tam v obilí pyšně se měl k světu, a vzpomněl si, že není tomu dávno, co professor Šembela nazval ho takovým koukolem, když zapomněl, odpovídaje na otázku, kolik bylo papežů jmé-
na Sixt, asi na tři.

Ta otázka přišla trochu z nenadání.

Právě si vzpomínal, že mohl včera večer vyhrát partii kulečníku, kdyby byl hrál po-
slední bod kvartou a ne tak hazardně ze zadu na mantinelu.

Bylo to zvláštní, že vždy při hodině cír-
kevních dějin myslel na kulečnickové partie.

Tenkrátě právě vykládal professor nábo-
ženství, že papež Sixtus VII. nosil s oblibou červený plášť, když v tom Daněk dosti hlasitě, jakoby se probouzel ze sna, zabručel: »Měl jsem to hrát od červené.« Pak se dál odehrávalo to velice rychle. Stál u tabule a a pežové jména Sixt jen se mu míhali v moz-
ku.

A šel zase do své lavice, nazván jsa kou-
kolem a ještě viděl, jak profesor náboženství sliní tužku a praví k němu hlasem co nejpří-
jemnějším: »Na téhle šestce si dám záležet.«

Včera pak volal ho hned k tabuli a žádal ho, aby mu vysvětlil historický původ cimboria.

Poněvadž se v tom nevyznal, pravil mu, že uzavírá s ním už definitivně účty pro tento rok a že při referátu se na něm sveze. Aby prý mu o prázdninách dopsal, co říkali doma

dopádně však stane se rozhodnutí v příští schůzi zemského výboru dne 9. t. m. Ohled-

té nedostatečné z náboženství. Na konec ho nazval, že je svízel ve třídě.

Daněk podíval se kolem sebe, když seděl na mezi a uviděl, že tam roste také žlutá svízel s typickou kořenou vůní.

Vstal a hůlkou srazil nejbližší a šel dál vel-
kolepou přírodou červenou.

Ptáci vesele zpívali, poněvadž nemuseli se starat, kolik bylo papežů jména Sixtus, ještěr-
ky to také nevěděly a jen se kmitaly kolem na vyhráté stráni.

Štřevlíci, kovářičkové, mravenci běhali každý po své práci vesele a zaječí párek pa-
náčkoval v mladé louce, poněvadž se nemu-
seli starat o historický původ cimboria.

Sextán Daněk připadal si jako nejnešťast-
nější tvor mezi dozrávající přírodou a hodil holí po veverce, která se šplhala nahoru po borovici a opovrživě svůj hnědo-červený za-
deček na něho vystrkovala.

Pak šel k jalovci, jehož vrcholek svým tva-
rem připomínal mu šiřatou hlavu profesora náboženství, srazil celý holí a bral se dále.

Šel dolů do vsi, která zakryta zelení stro-
mů, vykukovala pod strání.

Malebná vesnička s chalupami, jichž zahrad
ploty rozbíhaly se k potoku, který tekł z lesa.

Zadíval se na tu krásu, ukončenou na obzo-
ru namodralými pásy vrchů a nenapadlo ho v
tu chvíli nic jiného, než že si dá ve vsi v ho-
spodě syreček, kus chleba a sklenici piva.

opravy školní i osvět

77.60

Když pak mohl své předsevzetí vykonat a ve venkovské hospodě ukrajoval si chleba, mazal syrečkem a zapíjel pivem, tu pomalu jeho zasmušilá nálada stávala se lepší.

Umiňoval si, že se naučí znát všechny papže a historický původ všeho nářadí církevního a v dobrém předsevzetí dal si novou sklenici.

Ještě mu ji ani nepřinesli, když s deštníkem v ruce vstoupil k jeho leknutí do hospody professor náboženství Šembela, máje přes ruku plášť s pětihranou hvězdou, neboť byl členem řádu Mattézského. V té ruce též držel celou kytici různých květín, které na výletě natrhal.

Když viděl Daňka, který stál za stolem, šil-haje po oknu, neboť mu napadlo, aby jím rychle vyskočil, řekl:

»To jsou tedy vaše přípravy, Daňku, co, nemám pravdu?«

Hodil plášť, klobouk, kytky a deštník na stůl vedle, sedl si k Daňkovi naproti a řekl: »Tak jsme se tedy shledali, chlapečku, sedněte si.«

»A kde pak jste byl?« »Na výletě, prosím. Je tam hezky, velice, opravdu hezky,« koktal Daňk. »Ano, je tam hezky, vznešeně,« řekl professor náboženství Šembela, »všechno, co jste viděl, poukazuje na slávu boží, na dílo stvořitele. Co pak jste si dal?« »Syrečky, prosím, pane professore.« »To vám tedy chutnalo po té vycházce do přírody, kdy všechno chválí moc stvořitelovu, to rád věřím, a jsou proleželé?« »Neobyčejně, pane professore.« »Tak si je také dám, chlapečku,

a kde jste byl?« »V zaháji.« »V zaháji je velice pěkně. Ptáci tam chválí dílo hospodinovo, a jaké pak je pivo?« »Ještě ujde.« »To jsem rád. Vy sice nesmíte jít do hospody bez dovolení řiditelství gymnasia, Daňku, ani se tam stravovat, to víte přece z disciplinárního řádu, ale pro dnešek vám to promíjím.«

Vznešeně se rozsadil a když jedl syrečky, mluvil stále o boží přírodě a chválil dílo stvořitele.

Když se najedl, při čemž Daňk pookřál, řekl, utíraje si velkým, červeným šátkem ústa: »Nevíte, kde se tu jde ven?«

»Prosím, rovně přes dvůr, pane professore.«

Professor náboženství vyšel, vrátil se za chvíli a rozhlížel se po hospodě. Bylo vidět, že hledá noviny.

»Jest tu velmi nedokonalé zařízení,« zabručel k Daňkovi, celý červený, »ani kousek novín ku čtení.«

Daněk se začal šacovat a konečně našel psaní od strýce, které podal professorovi náboženství se slovy: »Račte si, prosím, přečíst, co mně píše strýc.«

Když se professor náboženství vrátil, nedal sice zpět Daňkovi psaní od jeho strýce, ale řekl mu: »Je to velmi pořádný člověk ten váš strýc, jak jsem seznal, a proto jedině k vůli němu dám vám na vysvědčení dostatečnou z náboženství.«

A rozhovořil se o neskonalém milosrdenství božím.

Jaroslav Hašek

těž asi sebevědomí a bojechtivost. Jako kompaktní národní strana budou Ukrajinci dnes takřka nejsilnější jednotkou na zemském sněmu haličském. Vítězství Ukrajinců má veliký význam národnostní, neboť 11 nově získaných mandátů dobývají Ukrajinci na Polácích v okresech, národnostně smíšených. V jednom z těchto okresů padl též předseda polské Národní rady, dlouholetý zemský poslanec dr. Cienski, proti ukrajinskému říš. posl. Okuněvskému.

Boje o jazykovou otázku v Bosně. Ze Sarajeva, 30. června. (K. k.) Chorvatská Národní rada konala včera v Travniku konferenci. Dle vydaného komuniké bylo na ní jednáno o aktuálních politických otázkách a stalo se několik usnesení, m. j. usneseno, vydávati politický list. Dále byla schválena resoluce, že členové sjednoceného opěť chorvatského klubu na zemském sněmu nesmí vládě nic povoliti, pokud nebude chorvatština zákonem stanovena za výlučnou řeč úřední ve všech úřadech, zejména za vnitřní úřední řeč u drah. Také žádná soukromá škola v Bosně a Hercegovině nesmí míti jiného vyučovacího jazyka než výhradně chorvatštinu. Konečně stala se ještě tato usnesení: Usnesení nejvyšší rady strany v Terstu z 1. a 2. června běrou se na vědomí. Chorv. Národní rada vyslovuje přání, aby jednota strany práva byla zachována ve smyslu těchto usnesení. Členové strany, kteří se nepodvolí těmto usnesením, budou považováni za odstěpence.